

Wyrok z dnia 26 czerwca 1998 r.

I PKN 162/98

Jeżeli pracownik twierdzi, że nowa umowa o pracę, zawierająca istotne elementy przewidziane w art. 29 § 1 KP, tylko częściowo uchyla moc obowiązującej poprzednio umowy, to jego obciąża dowód w tym zakresie (art. 6 KC w związku z art. 300 KP).

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 1998 r. sprawy z powództwa Tadeusza D. przeciwko HMS Spółce z o.o. w K. o wypłatę wynagrodzenia, prowizji i gratyfikacji, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 22 października 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Powód Tadeusz D. w sprawie przeciwko HMS Spółce z o.o. w K. o wynagrodzenie, prowizję i gratyfikację wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 22 października 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem oddalono apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji (oddalającego powództwo) i zasądzono od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego. W kasacji zarzucono naruszenie art. 6 KC w związku z art. 300 KP oraz art. 11, art. 22 § 1 i art. 80 KP przez przyjęcie, że powód nie nabył prawa do wynagrodzenia za pracę wynikającego z umowy o pracę z dnia 29 września 1993 r. Zdaniem powoda błędne są ustalenia Sądów, iż nowa umowa o pracę z dnia 30 grudnia 1993 r. spowodowała, iż umowa z dnia 29 września 1993 r. przestała wiązać strony. Zarzucono także naruszenie: art. 232 KPC przez przyjęcie, że powód nie udowodnił obowiązywania umowy z dnia 29 września 1993 r.; art. 233

§ 1 KPC polegające na wydaniu zaskarżonego wyroku na podstawie części materiału dowodowego, a w szczególności zeznaniach J. S. oraz art. 328 § 2 KPC polegające na nieuzasadnieniu przyczyn odmowy wiarygodności dowodom w postaci umowy o pracę z dnia 29 września 1993 r. oraz zeznań świadków M. K. i E. H. oraz powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja nie jest uzasadniona. Trafny jest pogląd Sądu Apelacyjnego, że umowa o pracę z dnia 30 grudnia 1993 r. (mniej korzystna dla powoda niż zawarta w Niemczech między tymi stronami umowa z dnia 29 września 1993 r.), zawierająca wszystkie istotne elementy umowy o pracę (rodzaj pracy, termin jej rozpoczęcia i wysokość wynagrodzenia - art. 29 § 1 KP) pozbawia mocy wiążącej umowę wcześniejszą. Przemawia za tym także fakt, iż obie umowy przewidywały rozpoczęcie pracy przez powoda dnia 2 stycznia 1994 r. Nie można całkowicie wykluczyć możliwości, iż późniejsza umowa o pracę zastępuje wcześniejszą tylko w części, tzn. pewne dodatkowe świadczenia wynikające z wcześniejszej umowy nadal przysługiwałyby pracownikowi, jeżeli taka była wola stron. Zgodnie z art. 6 KC w związku z art. 300 KP ciężar dowodu spoczywa w tym zakresie na powodzie. Sąd Najwyższy podziela poglądy Sądów obu instancji, iż taki dowód nie został skutecznie przeprowadzony. Wbrew twierdzeniom zawartym w kasacji, świadek M. K. nie zeznała niczego, co mogłoby wskazywać na dalsze obowiązywanie części umowy z dnia 29 września 1993 r. Nie była ona bowiem obecna przy zawieraniu umowy z dnia 30 grudnia 1993 r., a jej zeznania dotyczą tylko okoliczności zawierania umowy z dnia 29 września 1993 r. Ponieważ przedmiotem sporu jest treść umowy z dnia 30 grudnia 1993 r., to zeznania świadka dotyczące wyłącznie umowy z dnia 29 września tego roku w żadnym zakresie nie są przydatne do rozstrzygnięcia spornej kwestii. Także z zeznań świadka E. H. nie wynika, aby strony sporu traktowały umowę z dnia 30 grudnia 1993 r. jako umowę tylko w części zastępującą umowę z dnia 29 września 1993 r. Przeciwno wiarygodności twierdzeń powoda przemawia również fakt, iż będąc dyrektorem pozwanej Spółki przez trzy lata akceptował warunki wynagrodzenia wynikające z umowy z dnia 30 grudnia 1993 r. oraz z aneksu do tej umowy z dnia 31 lipca 1995 r.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====